

lukt van allen naam, beroep en woonplaats op te teekenen. Uit de in het huis gevonden briefjes, tot het getal 189 ingevuld en tot het getal 300 oningevuld, bleek, dat het gezelschap talrijk was en wegens het bekende karakter van sommige der leden beschouwde de baljuw het gezelschap als zeer suspect, d.w.z., dat hij het van Oranje-gezindheid verdacht. Als hoofden van het gezelschap waren den baljuw opgegeven Polderman, besteller, en Dirk van Gelderen, bierwerker. Spieringshoek, marktschipper op Amsterdam, had het huis aan een zekeren De B(r)ois, die daarbij als hoofd fungeerde voor *f* 4,— per week verhuurd. De raad besloot nu Polderman, Van Gelderen en Spieringshoek uit hunne bedieningen te ontzetten, daar zij in strijd gehandeld hadden met de publicatie der Staten van Holland van 17 October 1794 over het oprichten van geheime vereenigingen, ongerekend nog de boeten van hen door den baljuw te vorderen. Polderman, Van Gelderen en Spieringshoek kwamen voor den raad en zagen zich hun aanstellingen afnemen. Van Gelderen had daarbij de zwakheid zijn collega Kools te verraden, die natuurlijk dadelijk ook uit zijn post gezet werd. De B(r)ois, de huurder van het huis in de Heerenstraat, was intusschen onder het raadhuis gevangen gezet en de baljuw kreeg een gerechtsbode ten einde in het huis van Sager en dat van De B(r)ois huiszoeking te laten doen.

Natuurlijk moest de raad ook op 17 November weer bijeenkomen; in die vergadering werd mededeeling gedaan van het reeds verhaalde geval van den Franschen officier De Neck. Nadat dit geval was afgehandeld, verscheen de commandant der wachthebbende 5e compagnie schutters, Walters genaamd; hij verzekerde de vergadering, dat hij de beste intentie had om de striktste orde te doen houden en alle geweld te voorkomen. Hij verklaarde, dat hij liever als man van eer op de trappen van het raadhuis wilde sterven, dan te gedoogen dat er eenig geweld werd gepleegd. Verder zeide hij nog een ontdekking van belang gedaan te hebben. Een man, die veel invloed op het volk had, was „uit zijn adem loopende” aan de hoofdwacht gekomen om te zeggen, dat het volk de gevangenen los wilde hebben en dat de lieden, die in de Heerenstraat waren opgeschreven, als daar tegen-